صادرات خشک از اسکله‌های بندر بهرام‌سیر سقف تازه‌ای ثبت کرد

(صفحهٔ اقتصاد و بازرگانی)

بندر بهرام‌سیر در ۹ آبان ۱۴۰۲ ه‍.ش. میزبان مراسم رونمایی از تندیس «ناخدا ۱۴۰۲» بود؛ تندیسی برنزی به ارتفاع ۱۴۰ سانتی‌متر که به ناخدایی اختصاص می‌یابد که در طول سال، بیشترین تعداد سفر بی‌حادثه را ثبت کرده باشد. مراسم در سالن اجتماعات ساختمان مرکزی بندرداری برگزار شد و جمعی از ناخدایان، کارکنان بنادر و خانواده‌های دریانوردان در آن حضور داشتند. برندهٔ نخست، ناخدا منصور کیانی‌فر، با ۱۱۸ سفر بی‌حادثه در سال ۱۴۰۱ ه‍.ش. این تندیس را دریافت کرد.

به گفتهٔ سرهنگ دریادار بازنشسته هوشنگ رادمهر، رئیس هیئت مدیره بندرداری بهرام‌سیر، معیار انتخاب تنها تعداد سفر نبود. «ما سفرهایی را شمردیم که در آن‌ها نه توقیف رخ داد، نه جریمهٔ سنگین، نه برخورد با موج‌شکن. ناخدایی که ۱۱۸ سفر بی‌حادثه انجام داده، یعنی تقریباً هر سه روز یک بار از اسکله بیرون رفته و سالم برگشته است.» او افزود که این شاخص برای نخستین بار در سال ۱۳۹۶ ه‍.ش. تعریف شده است.

ناخدا منصور کیانی‌فر، که ۳۱ سال سابقهٔ ناخدایی دارد، در سخنرانی کوتاه خود گفت راز موفقیتش را نه در شانس، بلکه در «گوش دادن به باد و شناختن خلق‌وخوی آب» می‌داند. او گفت: «جوان‌ها فکر می‌کنند باید همیشه تند رفت. من همیشه آهسته رفتم، وقتی دیگران عجله داشتند. امروز همان آهستگی است که مرا سر پا نگه داشته است.» به گفتهٔ او، بسیاری از حوادث دریایی از بی‌صبری آغاز می‌شود.

در بخش ویژه‌ها، از ناخدای جوان‌تر نیز تقدیر شد. ناخدا سیمین دلاوری، که ۲۶ سال دارد و تنها ۷ سال است گواهی‌نامه گرفته، با ۹۴ سفر بی‌حادثه در رتبهٔ دوم ایستاد. او تنها زن در میان ۴۲ ناخدای فعال بندر است. دلاوری گفت که در ابتدا بسیاری از همکاران مرد باور نداشتند یک زن بتواند فرمان لنج را در طوفان نگه دارد. «حالا همان‌ها برای مشورت پیش من می‌آیند، و این برای من از هر جایزه‌ای مهم‌تر است.»

رتبهٔ سوم به ناخدا فرهاد یزدان‌پناه رسید که ۸۹ سفر بی‌حادثه ثبت کرده است. او نیز از کودکی در کنار پدرش، که ناخدای پیش‌کسوت بندر بود، کار را آموخته است. یزدان‌پناه گفت: «پدرم همیشه می‌گفت دریا حافظه دارد؛ اگر با احترام بروی، تو را فراموش نمی‌کند.» او اکنون سه فرزند دارد که دو تن از آن‌ها نیز دانش‌آموز رشتهٔ دریانوردی هستند.

هیئت داوران این تندیس را از میان ۶۷ نامزد انتخاب کرد که ابتدا توسط ۱۲ ناخدای بازنشسته معرفی شده بودند. معیارها شامل تعداد سفر، نبود توقیف، نبود برخورد با موج‌شکن و نداشتن تأخیر ناشی از خطای خدمه بود. دبیر هیئت داوران، ناخدا فرامرز کشتگر، گفت که در سه مورد ناچار شدند میان دو ناخدا با تعداد سفر برابر، به سابقهٔ بدون تأخیر امتیاز بدهند. او افزود که برای سال آینده قصد دارند رشتهٔ جدیدی برای ناخدایان جوان‌تر با کمتر از ۵ سال سابقه برگزار کنند.

بندرداری بهرام‌سیر اعلام کرد که نام ناخدایان برگزیده بر روی لوحی در ورودی ساختمان مرکزی بندر نصب خواهد شد و هر سال نام برندگان جدید به آن افزوده می‌شود. به گفتهٔ مسئولان، این لوح در کنار تندیس‌ها قرار خواهد گرفت تا بازدیدکنندگان نیز بتوانند نام ناخدایان شاخص را ببینند. رادمهر در پایان گفت: «دریا هیچ‌وقت فراموش نمی‌کند، اما ما می‌توانیم کاری کنیم که نام آدم‌های درست هم فراموش نشود.»

(صفحهٔ ۳ ستون ۵)

ادارهٔ بنادر و دریانوردی بندر بهرام‌سیر

(صفحهٔ ۲)

صادرات خشک از اسکله‌های بندر بهرام‌سیر سقف تازه‌ای ثبت کرد

(صفحهٔ اقتصاد و بازرگانی)

بندر بهرام‌سیر در ۹ آبان ۱۴۰۲ ه‍.ش. میزبان مراسم رونمایی از تندیس «ناخدا ۱۴۰۲» بود؛ تندیسی برنزی به ارتفاع ۱۴۰ سانتی‌متر که به ناخدایی اختصاص می‌یابد که در طول سال، بیشترین تعداد سفر بی‌حادثه ثبت کرده باشد. مراسم در سالن اجتماعات ساختمان مرکزی بندرداری برگزار شد و جمعی از ناخدایان، کارکنان بنادر و خانواده‌های دریانوردان در آن حضور داشتند. برندهٔ نخست، ناخدا منصور کیانی‌فر، با ۱۱۸ سفر بی‌حادثه در سال ۱۴۰۱ ه‍.ش. این تندیس را دریافت کرد.

به گفتهٔ سرهنگ دریادار بازنشسته هوشنگ رادمهر، رئیس هیئت مدیره بندرداری بهرام‌سیر، معیار انتخاب تنها تعداد سفر نبود. «ما سفرهایی را شمردیم که در آن‌ها نه توقیف رخ داد، نه جریمهٔ سنگین، نه برخورد با موج‌شکن. ناخدایی که ۱۱۸ سفر بی‌حادثه انجام داده، یعنی تقریباً هر سه روز یک بار از اسکله بیرون رفته و سالم برگشته است.» او افزود که این شاخص برای نخستین بار در سال ۱۳۹۶ ه‍.ش. تعریف شده است.

ناخدا منصور کیانی‌فر، که ۳۱ سال سابقهٔ ناخدایی دارد، در سخنرانی کوتاه خود گفت راز موفقیتش را نه در شانس، بلکه در «گوش دادن به باد و شناختن خلق‌وخوی آب» می‌داند. او گفت: «جوان‌ها فکر می‌کنند باید همیشه تند رفت. من همیشه آهسته رفتم، وقتی دیگران عجله داشتند. امروز همان آهستگی است که مرا سر پا نگه داشته است.» به گفتهٔ او، بسیاری از حوادث دریایی از بی‌صبری آغاز می‌شود.

در بخش ویژه‌ها، از ناخدای جوان‌تر نیز تقدیر شد. ناخدا سیمین دلاوری، که ۲۶ سال دارد و تنها ۷ سال است گواهی‌نامه گرفته، با ۹۴ سفر بی‌حادثه در رتبهٔ دوم ایستاد. او تنها زن در میان ۴۲ ناخدای فعال بندر است. دلاوری گفت که در ابتدا بسیاری از همکاران مرد باور نداشتند یک زن بتواند فرمان لنج را در طوفان نگه دارد. «حالا همان‌ها برای مشورت پیش من می‌آیند، و این برای من از هر جایزه‌ای مهم‌تر است.»

رتبهٔ سوم به ناخدا فرهاد یزدان‌پناه رسید که ۸۹ سفر بی‌حادثه ثبت کرده است. او نیز از کودکی در کنار پدرش، که ناخدای پیش‌کسوت بندر بود، کار را آموخته است. یزدان‌پناه گفت: «پدرم همیشه می‌گفت دریا حافظه دارد؛ اگر با احترام بروی، تو را فراموش نمی‌کند.» او اکنون سه فرزند دارد که دو تن از آن‌ها نیز دانش‌آموز رشتهٔ دریانوردی هستند.

هیئت داوران این تندیس را از میان ۶۷ نامزد انتخاب کرد که ابتدا توسط ۱۲ ناخدای بازنشسته معرفی شده بودند. معیارها شامل تعداد سفر، نبود توقیف، نبود برخورد با موج‌شکن و نداشتن تأخیر ناشی از خطای خدمه بود. دبیر هیئت داوران، ناخدا فرامرز کشتگر، گفت که در سه مورد ناچار شدند میان دو ناخدا با تعداد سفر برابر، به سابقهٔ بدون تأخیر امتیاز بدهند. او افزود که برای سال آینده قصد دارند رشتهٔ جدیدی برای ناخدایان جوان‌تر با کمتر از ۵ سال سابقه برگزار کنند.

بندرداری بهرام‌سیر اعلام کرد که نام ناخدایان برگزیده بر روی لوحی در ورودی ساختمان مرکزی بندر نصب خواهد شد و هر سال نام برندگان جدید به آن افزوده می‌شود. به گفتهٔ مسئولان، این لوح در کنار تندیس‌ها قرار خواهد گرفت تا بازدیدکنندگان نیز بتوانند نام ناخدایان شاخص را ببینند. رادمهر در پایان گفت: «دریا هیچ‌وقت فراموش نمی‌کند، اما ما می‌توانیم کاری کنیم که نام آدم‌های درست هم فراموش نشود.»

(صفحهٔ ۳ ستون ۵)

ادارهٔ بنادر و دریانوردی بندر بهرام‌سیر

(صفحهٔ ۲)